

Sprawozdanie przewodzącego KWS z konferencji prezydenta IFSC Marco Sclarisa poświęconej Igrzyskom Olimpijskim Tokio 2020

Data: piątek 16 września 2016, godzina 14:30 – 16:00

Miejsce: hala Bercy, Paryż.

Prowadzący: Marco Sclaris (prezes IFSC), przy wsparciu: Debbie Gawrych (członek zarządu IFSC), Jerome Meyer (Sportmanager IFSC)

Reprezentacja PZA: Arkadiusz Kamiński (przewodniczący KWS), Jakub Główka (przewodniczący Komisji Zawodników PZA), Andrzej Mecherzyński-Wiktor (reprezentant Polski na MŚ'16, bouldering), Edyta Ropek (reprezentantka Polski na MŚ'16, czasówki).

Na konferencji obecni byli akredytowani na MŚ'16 w Paryżu: trenerzy, team managerowie, zawodnicy i inne osoby oficjalne.

Sprawozdanie:

Konferencję dla środowiska wspinaczki sportowej rozpoczął i poprowadził prezydent IFSC Marco Sclaris. Miała ona charakter prezentacji, w drugiej części odbyła się otwarta dyskusja z uczestnikami.

Sprawozdanie rozpocznę od końca. Na jednym z slajdów (slajdy nr 4 i 5) Prezydent wyjaśnił, że w swoich staraniach o włączenie do programu IO, federacja stanęła przed dylematem:

1. albo MKOI zdecyduje za nas, która konkurencja wspinaczki sportowej zostanie włączona do grona sportów Olimpijskich,
2. albo IFSC podejmie starania, by do grona sportów IO włączone zostały wszystkie trzy konkurencje, i ich reprezentanci na równych prawach będą mieli szansę udziału i walki o medale IO.

Po zakończeniu prezentacji i ożywionej dyskusji, która nie przyniosła rozstrzygającego i zadowalającego dla wszystkich rezultatu, z sali padło ostatnie pytanie do Prezydenta, skierowane przez Jakoba Schuberta: „*Dlaczego IFSC nie pozwoliła, by to MKOI wybrał jedną z konkurencji*”. Odpowiedzi udzieliła Debby Gawrych z zarządu IFSC: „*Gdyby to MKOI wybierał, z całą pewnością jako sport olimpijski wybrał by wspinaczkę na czas*”, co jej zdaniem potwierdzały wcześniejsze sygnały docierające do IFSC i najlepszy odbiór dyscypliny wśród laików.

Wracając do początku, konferencję rozpoczął Marco Sclaris, na wstępie przypomniał o drodze jaką przeszła wspinaczka sportowa by zostać włączoną do grona dyscyplin olimpijskich. Pomimo starań, które trwały od wielu lat, dopiero z chwilą zmiany na stanowisku prezydenta Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (Thomas Bach), pojawiła się szansa na włączenie WS do grona sportów IO. Zmiana zasad i otwarcie na nowe sporty sprawiły, że wspinaczkę sportową ponownie dopuszczono do starań o włączenie do programu. Zdaniem Sclarisa przełomowym były event podczas Youth Olympic Games w Nanjing w 2014, gdzie z dużym rozmachem, przy wsparciu Chińskiego Związku Alpinizmu, zorganizowano pokazowe zawody wspinaczkowe, które osobiście oglądał Thomas Bach.

Finalnie w sierpniu 2016 roku w Rio, MKOI zdecydował o włączeniu pięciu tzw. „additional sports” do grona sportów Olimpijskich. W tym wspinaczkę sportową na określonych przez MKOI warunkach:

1. Dwa eventy: kobiece i męski, tylko dwa zestawy medali, (slajd nr 2),
2. Liczba uczestników 20 kobiet + 20 mężczyzn (slajd nr 2),

3. Najlepsi zawodnicy (mistrzowie świata) z każdej z trzech konkurencji muszą mieć możliwość udziału i zostać zakwalifikowania do IO,
4. Zawody podczas IO muszą być rozgrywane w istniejącej już dyscyplinie, wg. istniejących zasad. Jak wyjaśnił Marco Scolaris oznacza to, że z chwilą włączenia do programu IO, **IFSC nie może sztucznie stworzyć nowego sportu**, nowej konkurencji, nadając mu tym samym nowy priorytet,
5. Zwycięzcy IO muszą być wyłonieni podczas ostatniego eventu (konkurencji) rozgrywanego ostatniego dnia na IO – czytelność w odbiorze dla publiczności (nie może być tak, że zwycięzcę IO znamy już po rozegraniu dwóch, z trzech konkurencji),
6. Format zawodów podczas IO musi być tak skonstruowany, by napięcie wzrastało aż do ostatniego dnia i ostatniej minuty zawodów,
7. Sposób liczenia klasyfikacji po każdej z konkurencji musi być jak najprostszy, czytelny i jasny w odbiorze dla laików,
8. Czas trwania IO we wspinaczce – 3 dni. Propozycja za którą lobbuje zarząd IFSC: 1 dzień eliminacje: czasówki, 2 dzień półfinał: bouldery, 3 dzień finał: prowadzenie – wyłania medalistów IO.

Jednocześnie Scolaris zwrócił uwagę na fakt, że format rozgrywania zawodów musi być dostosowany do wymagań produkcji telewizyjnej, określonych przez MKOI. Zwrócił również uwagę na fakt, że IO w Tokio odbędą się w miesiącu sierpniu w środku upalnego lata, przy ogromnej wilgotności, w związku z czym konkurencje nie mogą być rozgrywane w niektórych porach dnia np. w południe. Oba w/w warunki mają istotny wpływ na format IO.

Prezydent omówił dylemat przed jakim stanęła IFSC, w przypadku wyrażenia zgody na to by to MKOI decydował, która z dyscyplin zostanie wybrana do programu IO, istniało bardzo dużo prawdopodobieństwo zmarginalizowania pozostałych konkurencji wspinaczki sportowej. Z jednoczesnym nadaniem wysokiego priorytetu dyscyplinie olimpijskiej, zarówno na poziomie międzynarodowym, jak i na szczeblu poszczególnych federacji zrzeszonych w IFSC. Przełożyłoby się to na liczbę imprez, ilość zawodników, zainteresowanie mediów, sponsorów a także wsparcie ze strony samorządów czy państwa – prawdopodobnie bouldering i prowadzenie zostałyby zmarginalizowane.

Zarząd IFSC zdecydował, by biorąc pod uwagę dotychczasowe tradycje związane z rozgrywaniem poszczególnych dyscyplin wspinaczkowych, zapewnić równe szanse dla wszystkich trzech konkurencji wspinaczki sportowej i ich reprezentantów do walki o medal IO (slajdy 5 i 6).

Jednocześnie Marco Scolaris zaznaczył, że celem dla IFSC jest utrzymanie się w / włączenie na stałe wspinaczki sportowej do grona sportów olimpijskich, z wywalczeniem „mores space for us”, większej liczby uczestników i możliwości nagradzania medalami IO zwycięzców każdej z konkurencji, już od igrzysk w 2024 roku. Jak poinformował, dlatego zarząd IFSC już teraz rozpoczął rozmowy z potencjalnymi organizatorami tych igrzysk. Priorytetem na Tokio 2020 jest jak najlepsze zaprezentowanie wspinaczki sportowej światu, przygotowanie wspaniałego i widowiskowego eventu! Prezydent wyraził również zdanie, że wspinanie sportowe ma szansę stać się jednym z dziesięciu najbardziej widowiskowych sportów na IO w ogóle.

Następnie Prezydent przedstawił dwa projekt formatu rozgrywania zawodów podczas IO.

1. **Format 1** - Pierwszy projekt zakłada rozegranie jako pierwszej, eliminacyjnej konkurencji wspinaczki na czas, która wyłoni 16 zawodników, którzy awansują do walki w półfinale w

konkurencji bouldering (drugi dzień), ta natomiast wyłoni 10 zawodników, którzy awansują do finału w konkurencji prowadzenie (trzeci dzień). Szczegółów rozgrywania poszczególnych konkurencji, w poszczególnych dniach nie przedstawiono. (slajdy 13 i 14)

2. **Format 2** - Drugi projekt zakładał rozegranie kwalifikacji i finałów w każdej z trzech konkurencji, nie mniej jednak nie podał szczegółów w jaki sposób wyłoniony zostanie zwycięzca IO, moim zdaniem prawdopodobnie w drodze wzoru wyłaniającego najlepszego zawodnika (excellence factor) – slajd nr 16.

Omówiony został również harmonogram najbliższych działań IFSC:

- 1 października – Zarząd IFSC przedyskutuje i zatwierdzi propozycję formatu rozgrywania zawodów IO, który następnie ma być poddany pod głosowanie Walnemu Zgromadzeniu Delegatów IFSC w marcu 2017,
- Listopad 2016 – styczeń 2017 – IFSC Sport Departament ma doprecyzować propozycję, w porozumieniu z Komisją Zawodników IFSC, a także przy konsultacjach z MKOl. Planowane jest również przetestowanie formatu na wybranych zawodach?
- 11 marca 2017 – Quebec, Kanada – Walny Zjazd Delegatów IFSC – poddanie projektu pod głosowanie,

Poszczególne federacje mają możliwość zgłaszania swoich opinii do Komisji Zawodników IFSC do dnia 25 września 2016 roku.

Podsumowanie, głos środowiska, moje wnioski

Na tym prezentacja została zakończona, w mojej ocenie ujawniła ona więcej niewiadomych, osobiście spodziewałem się więcej szczegółów, propozycje IFSC są dość ogólnikowe i wymagają doprecyzowania.

Rozpoczęła się ożywiona dyskusja na temat formatu olimpijskiego, a także kryteriów kwalifikacji. Moim zdaniem biorąc pod uwagę, że jakiegokolwiek faworyzowanie, któreś z konkurencji wspinaczkowych nie ma szans na powodzenie, w naszym interesie jest, by wszystkie konkurencje wspinaczki sportowej otrzymały równe szanse zarówno jeśli chodzi o kryteria kwalifikacji na IO, jak i format rozgrywania zawodów podczas IO. Zwracam również uwagę na silne lobby środowiska „boulderowców i linowców”, z dość negatywnym nastawieniem do wspinaczki na czas – co jest dla mnie nie zrozumiałem biorąc pod uwagę w/w odpowiedź Debbie Gawrych, jak i mój komentarz poniżej.

Przeciwko zaproponowanemu przez IFSC formatowi nr 1 opowiedzieli się reprezentanci konkurencji wspinaczki bouldering i prowadzenie. Zwrócono uwagę, że proponowany format IO bardzo faworyzuje wspinaczy na czas, ponieważ pierwszego dnia eliminacji IO „gładko” przejdą do rundy boulderowej. Padła propozycja, by eliminacje rozpoczęły się od prowadzenia, półfinał w boulderingu, finał w czasówkach. Zwróciłem uwagę, że taki format jest krzywdzący dla wspinaczy na czas i w takiej sytuacji to oni są w gorszym położeniu od specjalistów od boulderingu i prowadzenia.

Andrzej Mecherzyński-Wiktor zabrał głos, zwracając uwagę na potencjalną sytuację w formacie nr 1, iż w przypadku udziału mistrza świata w boulderingu i prowadzeniu, może on być wyeliminowany z IO już na etapie eliminacji, czyli znajdzie się poza półfinałową 16 wyłanianą w konkurencji wspinaczki na czas.

W odpowiedzi na w/w argumentację, moim zdaniem słuszną uwagą z sali było zaproponowanie formatu, w którym zawodnicy zakwalifikowani do udziału w IO, powinni otrzymać szansę zaprezentowania się z jak najlepszej strony w konkurencjach w których się specjalizują, dopiero potem wyłonienie najlepszych z nich, finalistów do ostatniej konkurencji – prowadzenie lub czasówki. W takim przypadku, moim zdaniem szanse do awansu do olimpijskiego finału powinni mieć na równych prawach reprezentanci wszystkich konkurencji.

Marco Sclaris zwrócił uwagę na fakt, że konkurencją finałową, wyłaniającą medalistów IO, może być tylko prowadzenie lub czasówka, ponieważ jak wyjaśnił bouldering jest nie zrozumiały dla laików. Przy czym Zarząd IFSC proponuje by była to konkurencja wspinaczki prowadzenie.

Dużym zainteresowaniem były pytania związane z kryteriami kwalifikacji na IO. Marco Sclaris odpowiedział, że nie zostały one jeszcze ustalone, podkreślając, że w chwili obecnej dla IFSC najważniejszy jest format zawodów IO. Z sali padło kilka propozycji dotyczących zarówno formatu, jak i kryteriów kwalifikacji. Między innymi zaproponowano by kwalifikacje do udziału w IO otrzymywane były tylko i wyłącznie podczas jednego ewentualnego poprzedzającego IO np. MŚ w roku 2020. W mojej ocenie zawęża to szanse Polaków tylko do jednych zawodów. Kryteria zbliżone do tych na World Games, dają szansę kwalifikacji z co najmniej trzech możliwości: MŚ, ME, klasyfikacja PŚ – moja propozycja poniżej.

Słuszną uwagą był głos Damien You z FFME, format rozgrywania IO jest o tyle istotny, że przygotowania do igrzysk (zawody krajowe, zawody PŚ, ME, MŚ) powinny odbywać się w tym samym formacie, w jakim zostaną rozegrane igrzyska. Tu niestety wracamy do punktu wyjścia, czyli całkowitej rewolucji w rozgrywaniu zawodów wspinaczkowych, na którą wg. Marco Sclarisa nie ma zgody ze strony MKOI.

Podsumowując, moją uwagę zwrócił fakt, że wspinaczka na czas jest solą w oku wielu zawodników, trenerów i działaczy. Udo Neumann zaproponował wręcz powrót do formatu klasycznego czasówek, moim zdaniem błędnie myśląc że zwiększy on szanse boulderowców i linowców na lepsze wyniki w tej konkurencji – moim zdaniem nie zwiększy.

Moim zdaniem spora część osób skupia się na teraźniejszości, nie biorąc pod uwagę prawdopodobieństwa, że nawet w przypadku gdy decydującą konkurencją mającą wyłonić medalistę, (czy też decydujące o awansie do olimpijskiego finału punkty – być może kluczowe - należało by także zdobywać w czasówkach), było by wspinanie na czas, a w interesie potencjalnych kandydatów do udziału w IO jest rozpoczęcie treningu właśnie w tej konkurencji. Moim zdaniem każda propozycja nie dająca szans równego traktowania konkurencji wspinaczkowych, czy faworyzująca prowadzenie i bouldering jest sprzeczna z naszym interesem.

Należy również pamiętać, że przy ewentualnym formacie trzech konkurencji na IO, w perspektywie najbliższych lat, moim zdaniem duży nacisk należy położyć na szkolenie całej kadry narodowej w konkurencjach bouldering i prowadzenie, w których jesteśmy najślabi, przy jednoczesnym znaczącym wparciu dla kadry w konkurencji na czas.

Kończąc, moim zdaniem IFSC musi przede wszystkim brać pod uwagę czytelność, jasność i prostotę formatu, jego odbioru dla szerokiego grona laików, kibiców, widzów wspinaczki na IO w Tokio 2020. Organizując jednocześnie atrakcyjne i widowiskowe zawody – to jak zostaniemy odebrani w Tokio przez publiczność nie znającą się na wspinaczce, zdecyduje o przyszłości naszego sportu i dalszym olimpijskim losie.

Arkadiusz Kamiński

Przewodniczący

Komisji Wspinaczki Sportowej PZA

LIST OF QUALIFYING EVENTS AND QUOTA – 2020

Events / quota	Lead		Speed		Boulder		Combined	
	Female	Male	Female	Male	Female	Male	Female	Male
1 st place World Championships 2020	1	1	1	1	1	1	1	1
1 st place World Cup 2019	1	1	1	1	1	1	1	1
1 st place Asian Champions* 2019	1	1	1	1	1	1	0	0
1 st place Africa Champions* 2019	1	1	1	1	1	1	0	0
1 st place European Champions* 2019	1	1	1	1	1	1	0	0
1 st place Oceanian Champions* 2019	1	1	1	1	1	1	0	0
Sub total discipline & gender	6	6	6	6	6	6	2	2
Total Athletes	40 (20 Man, 20 Woman)							

* EXCEPTION

In order to ensure a high level of event during the Olympic Games, it is proposed to accept the solution, saying that for each discipline:

„ *The competitor must be classified in the first thirty of ranking of the 2019 World Cup*”

In cases where this requirement is not met, in place of the the competitor comes next one from the 2019 World Cup ranking for a given discipline. This also applies to a situation in which the athlete fulfills more than one of the criteria for qualification; and, when exceeded the limit of participants for a given country